

Arise my love

Not a word was heard at the tomb that day,
just shuffling of soldiers' feet
as they guarded the grave.
One day, two days, three days had passed.
Could it be that Jesus breathed His last?

Could it be that His Father had forsaken Him,
turned His back on His Son, despising our sin?

All hell seemed to whisper,
"Just forget Him, He's dead."
Then the Father looked down
to His Son and said:

[Chorus]
Arise, my Love,
arise, my Love.
The grave no longer has a hold on You.
No more death's sting,
no more suffering.
Arise, arise, my Love.

The earth trembled
and the tomb began to shake,
and like lightning from heaven,
the stone was rolled away.
And as dead men, the guards,
they all stood there in fright
as the power of love displayed its might.

And suddenly a melody filled the air.
Riding wings of wind, it was everywhere.
The words all creation had been longing to
hear, a sweet sound of victory, so loud and
clear.

[Chorus]

Sin, where are your shackles?
Death, where is your sting?
Hell has been defeated:
The grave could not hold the King.

Arise, my Love,
arise, my Love.
The grave no longer has a hold on You.
No more death's sting,
no more suffering.
Arise, arise, arise!

Sta op, mijn geliefde

Er werd die dag geen woord gehoord bij het graf,
alleen het schuifelen van voeten van soldaten
terwijl ze het graf bewaakten.
Eén dag, twee dagen, drie dagen waren voorbij gegaan.
Kon het zijn dat Jezus zijn laatste adem had uitgeblazen?

Kon het zijn dat Zijn Vader Hem had verlaten, Zijn zoon Zijn
rug had toegekeerd, onze zonde verachtend?

De hele hel leek te fluisteren,
"Vergeet Hem maar, Hij is dood."
Toen keek de Vader naar beneden
naar Zijn Zoon en zei:

[Refrein]
Sta op, mijn Geliefde,
sta op, mijn Geliefde.
Het graf heeft je niet langer in zijn greep.
Niet meer de angel van de dood,
geen lijden meer.
Sta op, sta op, mijn Geliefde.

De aarde beefde
en het graf begon te schudden.
En, zoals bliksem uit de hemel,
werd de steen weggerold.
En als dode mannen, de bewakers,
ze stonden totaal verschrikt
toen de kracht van de liefde haar macht toonde.

En plotseling vulde een melodie de lucht.
Rijdend op vleugels van de wind, het was overal.
De woorden die de hele schepping verlangde te horen,
de zoete klank van overwinning, zo luid en duidelijk.

[Refrein]

Zonde, waar zijn je boeien?
Dood, waar is je angel?
De hel is verslagen:
Het graf kon de Koning niet vasthouden.

Sta op, mijn Geliefde,
sta op, mijn Geliefde.
Het graf heeft je niet langer in zijn greep.
Niet meer de angel van de dood,
geen lijden meer.
Sta op, sta op, sta op!